BEN MEDİNELİ BİR ÇOCUK

Mehmet Pektaş

Ben Medineli bir çocuk.
Gözcüler hurma ağaçlarının tepesinde,
Habercilerin biri gelip biri gidiyor.
Bir başka atıyor yürekler,
Medine sokakları pür telaş,
Medine sokaklarında bir tatlı koşturmaca,
Dört gözle seni bekliyoruz Efendim.

Annem durmadan ortalığı temizliyor,
Olur da evimizi şereflendirir kutlu Nebi.
Olur ya kapımızın önünden geçer,
Allah'ın Resulü, Son Peygamber.

Babam bir başka adam oldu günlerdir,
Bugün yarın gelir diyor, bugün yarın.
Arkasından kovalayan müşrikler bir yana,
Çölü geçmek kolay değil.
Öğlen güneş dikildi mi,
Ok gibi saplanır insanın tepesine.
Yol uzun, yol çetin.
Ama, bugün ama yarın...
Her sabah erkenden çıkıp,
Sıcak basıncaya kadar seni bekliyor
Döndüğünde yüzünden anlıyoruz,
Gelmedin, bugün de yoksun Efendim.
Ama yarın, yarın gelecek diyor babam,
Başımı okşuyor,
Sonra boynunu büküyor.
Yarın geleceksin.
Yol uzun, yol çetin...

Ben Medineli bir çocuk,
Oyun oynamayı bıraktım günlerdir,
Yolunu gözlüyoruz.
Hissediyorum, yaklaşıyorsun,
İçimdeki heyecan büyüyor.
Çocukları çok sevdiğini duydum,
Ben de seni çok seviyorum,
Ve geleceğin günü bekliyorum.

Senden önce ashabın geldi Efendim
Karanlık gecelerimize birer yıldız oldular,
Onlar geldi geleli, hep senden konuşuluyor,
Şeklini şemailini anlatıyorlar,
Dilleri döndüğünce.
Mekkeli, Kureyş'ten
Dedesi Abdülmuttalib, babası Abdullah diyorlar,
Son Peygamber, kutlu nebi,
Hz. Muhammed Mustafa diyorlar.
Çekilen çilelerden söz açılıyor sonra
Eziyetler, işkenceler, Ammar diyorlar, Bilal diyorlar,
Ve gözlerinden yaşlar dökülüyor her birinin
Susuyorlar, susuyorlar…

Ey fahr-i kâinat!
Ey dürr-i yekta!
Ey Muhammedü'l-Emin,
Hatemü'l-Enbiya,
Sen Nur Dağı'ndan doğan güneş,
Mekke'ye nur saçtığın gibi,
Medine'yi de aydınlatacaksın.

Karşıda Veda tepesi,
Herkes ufka bakıyor,
Hepimiz seni bekliyoruz.
Bir gelsen diyorum,
Bir gelsen…
***
Ben Medineli bir çocuk,
Kalplerimiz yerinden çıktı çıkacak.
Aklımıza kötü şeyler geliyor,
Nerdesin Efendim?
Hâlâ niye gelmiyorsun?

Tozu dumana katarak,
Bir haberci geliyor dört nala.
Derken ağaçların tepesinden sesleniyor biri:
"O geliyor! Allah'ın Resulü geliyor,
Müjdeler olsun,
İşte orada, Resulullah geliyor!"

Bir gürültü kopuyor Medine sokaklarında,
Kadınlar çığlık çığlığa,
Erkekler ne yapacağını bilemiyor.
Koşuyorlar sana doğru,
Koşuyorlar kumlara bata çıka.
Arkalarında bir toz bulutu,
Ellerinde hurma dalları,
Defler çalınıyor,
Hep bir ağızdan haykırıyorlar,
Tale'al- bedru aleynâ
Min seniyyetu-l vedâ

Ve sen geliyorsun Efendim,
Herkes sana dokunmanın derdinde.
Eline, ayağına sarılıyorlar,
Ağlıyorlar, ağlıyorlar…

Bense kalabalığın arasındayım,
Seni görmeye çalışıyorum.
Boyum yetmeyince koşup,
Bir duvarın üstüne çıkıyorum.
İşte ordasın, tam karşımda,
Kimseye benzemiyorsun, bambaşkasın,
Güneş gibi parlıyorsun.
Sen Allah'ın resulü,
Sen müminlerin efendisi,
Sen âlemlere rahmet,
Sen Hz. Muhammed!
Anam babam sana feda olsun,
Hoş geldin, safa geldin.

Mehmet Pektaş (Isparta, 1985)
Bursa Naat Okuyor (Naat Şiirleri Kitabı),
Hzl: Metin Önal Mengüşoğlu-Cevat Akkanat, Bursa Büyükşehir Belediyesi Kültür AŞ Yayınları, Bursa 2016, s. 89.